

BRIEF VAN SIMON

Beveren, oranjerie, augustus 2018

Beste,

Hoogzomer en snikheet. Meer dan er voor zorgen dat de tuin overleeft kunnen we niet doen. Tijd dus voor een goed boek in de schaduw. In een moment van zwakte koop ik het boek van de maand. Waarom niet? Homo Deus, een kleine geschiedenis van de toekomst, van Yuval Noah Harari. Ik wil wel eens zien hoe de toekomst er voor mijn kleinkinderen zal uitzien wat betreft mens en natuur. Om kort te zijn gaat het er zo aan toe: Mensen, naast dieren en planten, zijn algoritmen. Na concepten als de menselijke ziel, de menselijke geest, God en de vrije wil ondeugdelijk of onbestaand te hebben verklaard, komt hij op de proppen met een nieuwe God nl. het dataïsme, het datageloof. Wat maakt ons als mens uniek in vergelijking met planten en dieren: het feit dat wij flexibel kunnen samenwerken. Dit concrete vermogen – en niet zoiets als een eeuwige ziel of een uniek bewustzijn – verklaart onze heerschappij op aarde. Dixit Harari. Daar gaan we weer: de mens als het beste wat de evolutie voortgebracht heeft en daarom heerser over de aarde...

Zou ik Harari aanraden eens 'Het verborgen leven van bomen' van Peter Wohlleben te lezen? Zou dat iets veranderen aan zijn analyse? Harari surft doorheen de wetenschappen en plakt brokken onderzoeksresultaten aaneen tot een selectieve visie. Wohlleben heeft zich beperkt tot het zeer nauwkeurig waarnemen van wat er in het bos gebeurt en koppelt dit aan gedegen wetenschappelijke onderzoeksresultaten van anderen. Hij moet daarbij gebruik maken van begrippen die

tot nu toe niet werden toegemeten aan bomen:
communicatie, afsluiten van allianties, sociaal gedrag...

Maar laten we nog een stap verder gaan. Vandaag vinden steeds meer mensen dat we niet meer op dezelfde wijze met de natuur kunnen omgaan als de laatste honderden jaren. Alhoewel het ecologisch bewustzijn groeit houdt men denkbeelden over elementaire wezens en andere natuurwezens op afstand. Gezwegen van de mensen die met deze wezens communiceren. Toch groeit hun aantal want het blijkt dat de sluier tussen de geestelijke en de fysische wereld dunner wordt. Er is blijkbaar meer tussen hemel en aarde te ontdekken dan wat de positief natuurwetenschappelijke methode ons aanreikt. Probleem is dat het waarnemen van elementaire wezens bijzondere oefening vraagt en ontwikkeling van het waarnemen met de ziel en met het hart. Dit vraagt het achterwege laten van het rationeel denken, het maken van tijd, en het aandachtig waarnemen van bijvoorbeeld een boom. Ook het herdenken van sprookjes leidt naar de poort waardoor contact mogelijk is met elementaire wezens. Sprookjes geven in verholde vorm de relaties tussen mensen en elementaire wezens weer. Jij beslist echter niet, zij beslissen of de poort tot hun wereld zich zal openen.

Alles wat de mens om zich heen waarneemt wordt door de werkzaamheid en de aanwezigheid van elementaire wezens aangebracht. Aan elke waterdruppel, elke bloem, elk blad, elke windstoot, elke waarneembare vorm liggen elementaire wezens ten grondslag. Hun werken verschijnen voor de menselijke waarnemingsmogelijkheid terwijl zijzelf meestal onzichtbaar blijven. Men kent deze wezens als dwergen, nimfen, sylfiden en feeën. Zij hebben hun vaste plaats in sprookjes. Zij nemen kosmische levensimpulsen op en verwerken deze in hun samengaan met de aarde. Als

men de natuur naar vorm en werking bekijkt ziet men eigenlijk hun intelligentie. De natuur gestuwd door de elementaire wezens dient de mens als ontwikkelingsmogelijkheid. De mens is er te gast. Om in contact te komen met elementaire wezens is het aangewezen de natuurfenomenen nauwkeurig te bestuderen en er aandacht aan te schenken. Via natuurbelevissen verbindt de menselijke ziel zich met de levenskring van elementaire wezens en kan de sluier die er tussen beide bestaat verdwijnen. De structuur van boomschors, de geur van het land in de morgen, de stilte van de bergen, het ruisen van de golven, de klank van een steen kan de mens tot hen voeren. Via gevoelens van verbazing en opmerkzaamheid en dankbaarheid vinden de elementaire wezens een middel waardoor zij zich verbinden met de mens. Zij willen door de mens gedragen worden en hem helpen zijn aardse taak te vervullen. Daarbij staat de mens aan de drempel tussen de fysische wereld en de geestelijke wereld. Want daar waar de fysische wereld stopt vangt de geestelijke wereld aan.

De boomgeesten meer bepaald staan ons bij in onze ontwikkeling als we aan de grens staan en denken dat de aarde dood en stom is. Elke boomgeest heeft een andere aard. De boomgeest van een berk onderscheidt zich van deze van een notenboom. Vandaar is het bestuderen van de bomen een weg die zicht geeft op het wezen van de boomgeest. Vermits boom en boomgeest een zijn voelt de boomgeest het ook als zijn gestalte bekeken wordt. Hij ontwaakt voor de mens en zoekt het contact op.

De bomen liggen ook aan de oorsprong van het ontstaan van feeën. Het zijn geesten die tussen het lucht- en lichtelement staan. Zij hebben een diepe betekenis voor ons mensen. Elke boomsoort brengt feeën voort met een andere opgave t.o.v. de mens. Uit de vlier ontstijgen feeën die tot taak

hebben kinderen te beschermen. De linde schenkt feeën die het sociale leven van de mens ontwikkelen. Vandaar dat zij dikwijls aangeplant werden op plaatsen waar veel mensen kwamen. De feeën van de hazelaar helpen de mens zijn eigen weg te vinden. De feeën van de es, de grote mysterieboom, spreken over de mysteriegeheimen die door elke mensengeneratie doorgegeven moeten worden.

De mensen vermoeden te weinig welke samenwerking hen door de bomen in grote getrouwheid wordt aangeboden. Wie zich aan hen toevertrouwt en zich bewust overgeeft aan krachten van de bomen zal mettertijd de gaven van de bomen en hun bewoners, de feeën herkennen.

Sommigen zullen zeggen: Simon weet van de warmte, anderen, neen van de ouderdom...

Maar ik zeg samen met velen: zoekt en ge zult vinden.

Lieve groeten,

Simon